

medlemsstater på den ene side og Republikken Litauen på den anden side af den 12. juni 1995. (Beslutningsforslag nr. B 3).

Med vedtagelsen af de fremsatte forslag til folketingsbeslutning vil Danmark være blandt de første EU-lande – om ikke det første – der ratificerer Europaaftalerne med de baltiske lande. Der er ingen tvivl om, at de tre lande tillægger det meget stor betydning, at aftalerne kan træde i kraft så hurtigt som muligt. Det gør regeringen også. Europaaftalerne med Polen og Ungarn trådte i kraft den 1. februar 1994, og Europaaftalerne med Tjekkiet, Slovakiet, Bulgarien og Rumænien trådte i kraft den 1. februar 1995.

Europaaftalerne repræsenterer et vigtigt skridt hen imod en tættere politisk og økonomisk integration af de central- og østeuropæiske lande i de europæiske strukturer. Europaaftalerne etablerer rammerne for en tæt økonomisk og politisk tilknytning af de associerede lande til Unionen. De bidrager herved til at understøtte den igangværende og vanskelige reformproces i de pågældende lande. Europaaftalerne er således en af de måder, hvorpå Den Europæiske Union kan støtte en fortsættelse af den positive udvikling hen imod demokrati og en velfungerende markedsøkonomi i de associerede lande. Samtidig er Europaaftalerne også af stor værdi for Unionen.

Nøgleordene er øget samhandel, styrket politisk dialog og intensiveret økonomisk, kulturelt og finansielt samarbejde.

Alle tre lande har lagt stor vægt på spørgsmålet om overgangsperioder. På estisk foranledning kom aftalen med Estland således ikke til at indeholde en generel overgangsperiode. Der blev dog fastlagt overgangsperioder for en række enkeltområder. Letland og Litauen lagde vægt på at opnå en generel overgangsperiode, der skulle udløbe den 31. december 1999. Dette blev accepteret af EU. Modsat tidligere Europa-aftaler indeholder aftalerne med de baltiske lande et tilsagn om tæt samarbejde for at forebygge ulovlige aktiviteter.

Den politiske dialog introduceres på alle niveauer om emner af fælles interesse for EU og de baltiske lande.

Herudover etableres der et egentligt samarbejde om en bred vifte af emner, ligesom der gradvis vil ske en tilnærmelse af de associerede landes lovgivninger til lovgivningen i Den Europæiske Union. Der er redegjort nærmere herfor i bemærkningerne til forslagene.

Det fremgår af aftalernes præambler, at målet for de baltiske lande er medlemskab af Unionen. Perspektiverne for medlemskab af Unionen for de associerede central- og østeuropæiske lande blev besluttet af Det Europæiske Råd i København. Det Europæiske Råd i Essen vedtog en strategi til forberedelse af de associerede landes tiltrædelse til Unionen. På Det Europæiske Råds møde i Cannes vedtog man en procedure, hvorefter de associerede lande vil blive informeret om drøftelserne under regeringskonferencen. Europaaftalerne er således ikke endemålet, men et stort og vigtigt skridt hen imod de central- og østeuropæiske landes medlemskab af Den Europæiske Union.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslagene, og idet jeg kan tilføje, at ratifikationen ikke vil medføre udgifter, skal jeg tillade mig at anbefale dem til det høje Tings velvillige behandling.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Russiske Føderation på den anden side af den 24. juni 1994. (Beslutningsforslag nr. B 4).

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side af den 14. juni 1994. (Beslutningsforslag nr. B 5).

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Belarus på den anden side af den 6. marts 1995. (Beslutningsforslag nr. B 6).

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side af den 28. november 1994. (Beslutningsforslag nr. B 7).

Formålet med aftalerne er at styrke såvel det økonomiske som det politiske samarbejde mellem EU og de fire lande. Aftalerne bygger på respekten for de demokratiske principper samt menneskerettighederne som et væsentligt element. Såfremt en af parterne misligholder aftalernes forpligtelser – og altså også forpligtelsen til at respektere menneskerettighederne – giver aftalerne den anden part mulighed for at træffe passende foranstaltninger.

Partnerskabs- og samarbejdsaftalerne er mindre vidtgående end EU's associeringsaftaler med en række øst- og centraleuropæiske lande – også kaldet Europa-aftaler. Associeringsaftalerne giver mulighed for at blive medlem af Den Europæiske Union på lidt længere sigt. Dette perspektiv er ikke indeholdt i partnerskabs- og samarbejdsaftalerne.

Aftalen med Rusland blev undertegnet af EU allerede i juni 1994. Efter den russiske invasion af Tjetjenien i december måned samme år stillede regeringen imidlertid, som det vil være Tinget bekendt, den nationale danske ratifikation af denne aftale i bero.

Som følge af den senere mere positive udvikling i forbindelse med konflikten i Tjetjenien besluttede Det Europæiske Råd i Cannes i juni i år, at interimsaftalen med Rusland kunne underskrives. Dette skete den 17. juli. Interimsaftalen sætter de handelsrelaterede dele af partnerskabs- og samarbejdsaftalen i kraft, indtil den nationale ratifikation af denne er afsluttet.

Der er herefter åbnet mulighed for, at Danmark – på linje med de øvrige EU-lande – nu gennemfører den nationale ratifikation. Det er vigtigt, at den nationale ratifikation – og altså også den danske – gennemføres så hurtigt som muligt. Det er nødvendigt at sige fra i tilfælde som Tjetjenien. Men det er samtidig væsentligt at udnytte alle muligheder for at inddrage Rusland i det brede europæiske samarbejde. Vi opnår kun sikkerhed og stabilitet i Europa med Rusland som aktiv partner. Derfor er tidlig national ratifikation et godt signal at sende forud for parlamentsvalget i Rusland til december.

Når den nationale ratifikation er gennemført og Europa-Parlamentet har afgivet en samstemmende udtalelse, vil medlemslandene skulle bekræfte, at EU kan foretage den samlede ratifikation af partnerskabs- og samarbejdsaftalen. Dette vil ske i forbindelse med en beslutning i Rådet, der skal træffes med enstemmighed.

Samtidig med partnerskabs- og samarbejdsaftalen med Rusland fremlægges tilsvarende

udkast vedrørende Ukraine, Belarus og Moldova. Aftalen med Ukraine kan særligt fremhæves som værende af væsentlig betydning på grund af dette lands økonomiske og politiske vægt.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslagene, og idet jeg kan tilføje, at ratifikationen ikke vil medføre udgifter, skal jeg tillade mig at anbefale dem til det høje Tings velvillige behandling.

Hans Engell (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af det danske sprog i Island.
(Beslutningsforslag nr. B 8).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortrædere for følgende folketingsmedlemmer:

Ole Stavad (S),
Niels J. Langkilde (KF),
Kristen Touborg (SF),
Vibeke Peschardt (RV) og
Bent Hindrup Andersen (EL).

Formanden:

De pågældende medlemmer har søgt om orlov fra den 5. oktober 1995, jf. forretningsordenens § 41, stk. 3, litra a, jf. stk. 5, på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles de pågældende orlov som ansøgt fra og med den 5. oktober, og at stedfortræderne indkaldes som midlertidige medlemmer. (Ophold). Det er vedtaget.